

Митрополит Иларион о читању Светога Писма

Високопросвећени митрополит волоколамски Иларион је у емисији „Црква и свет“ на ТВ каналу „Росија 24“ 6. децембра 2020. одговорио и на питање о читању Светога писма међу вернима.

Е. Грачева: Према недавним истраживањима у Великој Британији, 74 процента представника свих старосних група изјаснило се у прилог чињеници да је Библија од виталног значаја током пандемије. Да ли Вас ове бројке изненађују или не?

Митрополит Иларион: Таква статистика ме задивљује и радује, јер сматрам да је Библија књига за сваког човека. Требало би да буде настолнаја књига (да стално стоји на стоју, буде при руци – прим. прев.) и за верника и за неверника.

У исто време, наравно, скренуо бих пажњу на онај део Библије који је од привенствене важности за хришћанина – то је Нови завет, односно завршни део Библије, који садржи Јеванђеља, књигу Дела апостолских, посланице

апостола Павла, посланице других апостола и књигу Откривења. Овај зборник књига, који је састављен у 1. веку хришћанске ере, односно када је рођена и почела да се развија хришћанска Црква, има трајну вредност за сваког човека, јер преко ових текстова долазимо у контакт са вечном мудрошћу, и не само са људском, већ и са божанском мудрошћу.

Ми у Православној Цркви кажемо да постоји Божанско откривење које нам се преноси преко Светога писма и Светога предања. Свето писмо је управо Библија у целости, Стари и Нови завет, а Свето Предање је живот Цркве, опитверника, које се преноси с колена на колена. Црква тумачи Свето писмо за вернике. Црква показује како се разумеју одређене библијске књиге и искази. Стога је Свето писмо темељ нашег хришћанског живота.

Нажалост, ми у Православној Цркви понекад потцењујемо значај Светога Писма. Међу обичним хришћанима пракса свакодневног читања и проучавања Светога писма је много мање развијена него што би била пожељно. Да бисте се и визуелно уверили, можете само погледати Интернет на руском језику и видети ко прави сајтове за проучавање Библије, за проучавање Јеванђеља. По правилу, то нису православни, већ протестанти или представници других хришћанских вероисповести. Мислим да би ми, православни, требало да посветимо много више пажње проучавању Библије, у шта спада и стварање таквих веб страница које би биле погодне и корисне за наше вернике.

Једном сам чуо излагање пастора из Либана. По рођењу је био Арапин, али је говорио енглески. Говорио је четрдесет минута, а читав његов говор је био дословно прожет цитатима из Светог Писма и није читао са папира, већ је говорио из главе, импровизовано. Стално је цитирао Свето писмо, и не само да је дословно репродуковао исказе из њега, већ је наводио и бројеве глава и стихова, а Библију је све време држао у руци током ових четрдесет минута. Онда је сео поред мене, и ми смо разговарали. Кажем му: Покажи ми своју Библију. Испоставило се да је имао Библију на арапском језику, коју је проучавао уздуж и попреко, односно буквално је сваки пасус ове Библије, сваки почетак пасуса био обележен једном или другом оловком, ту су уношена разна запажања, упоредна места, неки његови чуднинатписи на страницама. Рекао је да се никада није растао са овом Библијом, она је увек с њим.

Кад бисмо ми, православни хришћани, у томе узели пример од своје браће протестаната, то би нам само користило. Проучавање Библије, и то врло пажљиво, темељно, са коментарима Светих отаца (које протестанти, иначе, немају, јер се не осврћу на светоотачко наслеђе, а ми се осврћемо), подигло

би нашу православну духовност на нови квалитативни ниво.

Извор: Московска Патријаршија (с руског протођакон Р.Ракић)

— spc.rs